

HÁJEK

leden
2025

Naše noviny

pf
2025

OBSAH

■ Pozdrav

■ Kvíz

■ Program DSH

■ Zajímavosti

■ Literární dílna

■ Rozjímání

■ Povídka měsíce

■ Poradna pro vás

■ Zajímavosti

■ Info z domova

**Srdečně vítáme nové
obyvatele, kteří
nastoupili do našeho DS.**

*Bursová Eva, Hobzeková
Olga, Jirounek Miloslav,
Jirounková Alena,
Nováčková Noemi, Sadil
Josef, Ing. arch., Šedivý
Pavel.*

Zpravodaj Hájek vychází
v nákladu 200 výtisků pro potřeby
obyvatel Domova seniorů
Praha 4 Háje,
K Miličovu 734 a je neprodejný.
Na vydání spolupracují:
Dominik Petrlík,
Dagmar Zavadilová, ředitelka DS,
ve spolupráci s klienty DS.

DOMOV
PRO SENIORY
HÁJE

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

1. 6. ledna je svátek Tří králů. V ČR již tradičně chodívají koledníci s prosbou o příspěvní na charitu; přitom také píšou křídou na dveře nápis C+M+B. Co tento nápis z latiny - Christus mansionem benedicat - znamená?

- a) Bůh žehnej tomuto domu.
- b) Kašpar, Melichar, Baltazar.
- c) Pán Bůh zaplať!

2. 4. ledna svátek slaví Diana. Čeho je sv. Diana patronkou?

- a) Statků a polí.
- b) Lovu a lesa.
- c) Rybníků a řek.

3. 28. ledna 1919 byla založena Masarykova univerzita.

V kterém českém městě se nachází?

- a) Plzeň.
- b) Olomouc.
- c) Brno.

4. 2. ledna 1961 poprvé promluvil z vysílání Československého rozhlasu skřítek Hajaja, který se stal symbolem krátkých rozhlasových pohádek na dobrou noc. Kdo mu propůjčil svůj hlas?

- a) Vlastimil Brodský.
- b) Radoslav Brzobohatý.
- c) Jiří Sovák.

5. 5. ledna 1933 byla zahájena stavba amerického visutého mostu Golden Gate Bridge. V kterém městě se nachází?

- a) Sacramento.
- b) San Francisco.
- c) San Diego.

6. Michal Tučný (11.1.1947 – 10.3.1995) byl český zpěvák. Nazpíval také vtipnou písničku Lojza a Líza. S kterým zpěvákem tomu tak bylo?

- a) Wabi Daněk.
- b) Jindřich Šťáhlavský.
- c) Tomáš Linka.

7. Jana Brejchová (*20. leden 1940) je česká herečka. Za celou svoji kariéru, která trvala bezmála šedesát let, účinkovala ve více než sto celovečerních a televizních filmech. Kterou roli ztvárnila ve filmu Noc na Karlštejně?

- a) Paní Ofka (hofmistryně).
- b) Alena.
- c) Eliška Pomořanská.

8. 4. ledna 2010 byla otevřena nejvyšší budova světa Burdž Chalífa, která měří 828 m. Kde se tato budova nachází?

- a) Dubaj.
- b) Šanghaj.
- c) Soul.

9. Molière (15.1.1622 – 17.2.1673) byl francouzský herec, spisovatel a dramatik francouzského klasicismu. Jak se jmenuje jedno z jeho nejznámějších děl?

- a) Macbeth.
- b) Lakomec.
- c) Sluha dvou pánů.

10. Čeho bychom se měli podle pověr vyvarovat na Nový rok, abychom si do domu nepřinesli neštěstí nebo dokonce smrt?

- a) Praní a věšení prádla.
- b) Uklízení.
- c) Zametání.

Vážení čtenáři a luštitelé,
na otázky v prosincovém kvízu
odpovědělo 14 čtenářů.

Deset správných odpovědí měli:

Černohorská Marie,
Červenka Přemysl,
Kučerová Helena, Stávková Růžena,
Tým A3.

Devět správných odpovědí
neměl nikdo.

Osm správných odpovědí měli:

Kopecká Milena, Sova Jiří.
GRATULUJEME!!!

Nejvíce vás potrápily otázky
č. 4, 6, 7 a 8.

Důležitá informace: vyplněné kvízy
je nutné vhodit do schránky na
oddělení A0 nejpozději do 20.
v daném měsíci. Později vhozené
kvízy už nemohou být započítány
a uvedeny v časopisu Hájek, a to
z důvodu uzávěrky a tisku
časopisu.

Zde si můžete přečíst správné
odpovědi.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1. C: Karel Čapek.

2. B: Mickey Mouse.

3. A: Josef Toufar.

4. B: Jan Tleskač.

5. C: Bitva tří císařů.

6. A: Na plovárně.

7. C: Devátá.

8. A: Myra.

9. C: Krásu, štěstí.

10. A: Svatá noc.

8. 1. středa 10:00 SÁL

DŮVĚRNÍCI

Lednové setkání zástupců obyvatel s vedením domova.

8. 1. středa 14:00 SÁL

ZLATÉ EVERGREENY

Zveme vás na vystoupení zpěváka Attily Ledeczkého, který nám připomene písně od dob Karla Vlacha až po rok 2000. Zazní legendární hity různých interpretů z České republiky.

10. 1. pátek 10:00 SÁL

CIRKUS SENIOR

Přijďte se pobavit, potrápit, potrénovat a hlavně potěšit s našim cirkusovým lektorem Adamem Jarchovským.

12. 1. neděle 15:30 KAPLE

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA PRO VĚŘÍCÍ I NEVĚŘÍCÍ

Téma: Nový rok a nový začátek
Ohlédnutí za biblickým příběhem Vánoc, který přinesl na svět nový začátek.
Slovo: Jaromír Pacht s hudebním doprovodem.

15. 1. středa 14:00 SÁL

HUDEBNÍ KLUB

Zveme vás na přednášku a následně poslech hitů naší známé zpěvačky Petry Černocké.

22. 1. středa 15:00 SÁL

PŘEDNÁŠKA O PRAZE

Zveme vás na přednášku na téma Několik pražských klášterů, pořadem nás provede paní Stanislava Micková.

23. 1. čtvrtek 10:00 ERGOTERAPIE

BÁBOVKY

Oslava lednových narozenin našich obyvatel.

23. 1. čtvrtek 10:00 SÁL

PETR VELETA

Jste srdečně zváni na aktivní dopoledne spojené s poslechem hudby, pohybem a zábavou, kterým nás provede pan Petr Veleta.

26. 1. neděle 15:30 KAPLE

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA PRO VĚŘÍCÍ I NEVĚŘÍCÍ

Téma: Zimní slunovrat
Odvěké znamení naděje přicházející s novým rokem.
Slovo: Matěj Hájek s hudebním doprovodem.

29. 1. středa 14:00 SÁL

CESTOVATELSKÝ KLUB

Rádi vás zveme na přednášku o tajemných místech České republiky.

ZAJÍMAVOSTI

Stylizované obrázky Prahy
vás jistě potěší

Milí obyvatelé a zaměstnanci našeho domova,

s novým rokem přichází čas na zamyšlení nad tím, co bylo a zároveň na těšení se na to, co nás čeká. Rok, který jsme společně prožili, byl plný výzev, radostí i smutných okamžiků, tak, jak život sám přináší. Každý z nás svým příběhem a přítomností obohatil náš domov a vytvořil atmosféru, ve které se snažíme žít jako jedna velká rodina. Se vším, co k velké rodině patří a co bezesporu každý z nás zažil. Horší a lepší dny. Ať je do budoucna více těch lepších, je mé přání pro vás. Ano, někdy je to dřina, vymámit z „šedivého dne“ něco hezkého, ale věřte, jde to. Jen s přibývajícimi lety to chce více a více snahy.

Přeji vám všem, abychom do nového roku vstoupili s odhodláním pokračovat v této cestě.

Chceme pro vás připravit spoustu zajímavých aktivit, společných setkání a příležitostí ke sdílení radosti. Naším cílem zůstává vytvářet prostředí, ve kterém se budete cítit bezpečně, spokojeně a naplněně.

Podporovat vás tam, kde je potřeba, a dát vám svobodný prostor a podporu pro vaše individuální potřeby a přání.

Na prahu nového roku 2025 vám přeji setrvalé zdraví, lásku blízkých a přátel a spoustu drobných radostí, které dělají každý den výjimečným.

Děkuji, že jste s námi a těšíme se na vše, co společně zažijeme. Držte se!

Přeji vám šťastný a spokojený nový rok!

*S úctou
Dagmar Zavadilová*

Nyhavn
Kodaň

Kdo někdy zavítá do dánské Kodaně, skandinávské metropole, nemůže si rozhodně nechat ujít Nyhavn.

Jedná se o kouzelné nábřeží, kanál a zábavní čtvrť ze 17. století. Je lemované petrobarevnými domy ze 17. a počátku 18. století. Najdete tu různorodé bary, kavárničky a restaurace, které jsou celoročně obsypány turisty z celého světa. Kotví tu také historické dřevěné lodě, které se právem staly atrakcemi pro návštěvníky. Pokud chcete vyjet na jedné z turistických lodí, dá se zde zakoupit plavba a můžete se tak kochat výhledem na město a užívat si kodaňských mořských kanálů.

Přímořská města mají neopakovatelné kouzlo, svěží atmosféru a esprit a dánská Kodaň k nim rozhodně patří.

Zdroj: wikipedia

Literární dílna

Dávno, dávno tomu – Ludmila Šimková

Dávno, dávno tomu, co býval v zimě v mých rodných Mnichovicích snít. Napadl koncem listopadu a s malými přestávkami vydržel do března. Všichni známe zimní obrázky malíře Josefa Lady, a to byla krajina mého dětství. Vždyť Hrusice jsou od Mnichovic vzdálené jen 3 km. Profesorka Arnoštka Grünfeldová, moje učitelka na konzervatoři, říkala, že Mnichovice jsou nazývány malý Svatý Mořic, takové malé Švýcarsko. Každoročně se zde pořádaly lyžařské závody a nedaleko Hrusic v Senohrabech byl skokanský můstek.

Jako pětiletá jsem již měla lyže. Ty se dědily po bratrovi a ještě starších bratrancích. Jezdila jsem z velkého kopce a dole metala kristiánky. Když jsem viděla ten „veliký“ kopec v dospělosti, byl to jen malý kopeček. V mém dětství bylo jeho zdolávání radost a úspěch.

V 17 letech mne pozvali příbuzní do Krkonoš na Braunberg – na Hnědý vrch, kde měli chatu. Když jsme po letech šli v Krkonoších s manželem cestou vedoucí nahore po Hnědém vrchu, říkali jsme si, že Hnědý vrch je pěkná střecha. Pod chatou mých příbuzných byl krátký, docela prudký svah, končící lesem. Jezdila jsem šusem po svahu a před lesem to natočila doleva. To šlo dobře, ale doprava ne. Když příbuzní viděli, že mám odvahu, poslali mě do týdenního lyžařského kurzu na Hnědém vrchu. A pak jsem si mohla sjet, co jsem chtěla. Nedaleko Hnědého vrchu byla Mulda, a to jsem si vychutnávala, jak setrvačností vyjedu na protilehlý kopec a opět setrvačností na výchozí kopec. Bylo to jako na houpačce a pro mne to byla radost z pohybu. Po návratu z lyžování do chaty jsem pak prožívala zvláštní uspokojivou únavu, vlastní jen tomuto sportu.

V Mnichovicích jsme rádi chodili lyžovat na tzv. lada. Byla to ta lada, která milovala paní Burešová, naše kolegyně z našeho literárně dramatického kroužku. Měli tam domek se zahradou.

Za našeho mládí to byla opravdová lada, krásný jižní svah, na kterém se v zimě jiskřil sníh a my jsme tam celé odpoledne lyžovali. Zpátky do Mnichovic jsme jeli úvozovou cestou, na které byl často led. My jsme chtěli všechno zdotat a dojet na lyžích dolů do Mnichovic.

Vybavuji si, jak v únorovém slunci dole v Mnichovicích tál sníh a my s lyží přes lyži na ramenou jsme šli po silnici a potom odbočili doprava a vystoupali jsme o sto metrů nadmořské výšky vyšší kopec, než byly Mnichovice. Tam byl severní svah, takový krátký buben jako v horách, a užívali si správně rychlé sjíždění kopce. V roce 1952 o pololetních prázdninách napadl čerstvý sníh a já jsem si vyjela na lyžích na celodenní výlet po kraji. Bylo nádherné jet krajem po nově napadlém nedotčeném sněhu a intenzivně prožívat ticho, vlastní jen do sněhu ponořené krajině.

Teď poněkud odskočím na kopec Monínek nedaleko města Votice. Dcera se naučila lyžovat v dětství a jezdí na lyžích dobře. Dbala na to, aby obě její děti se učily lyžovat od útlého dětství.

Dcera mně chtěla udělat radost a ukázat mi lyžařský um vnuků, a tak jsme jeli na Monínece. Jak už jsem psala, jela vnučka jedno jaro se svou gymnaziální třídou na týden do Alp. Předtím jezdila celou zimu do Krkonoš, aby zdokonalila svou jízdu na lyžích, měla i instruktora. Po dvou dnech pobytu studentů v Alpách jsem dostala sms: "Konečně! Schmied, to byl profesor tělocviku, řekl jezdíš krásně. A říkal spolužákům, aby se dívali, jak jezdím." A tak jsem na Monínci viděla lehkou, graciesní, jedním slovem krásnou jízdu vnučky Veroniky. Vnuk Ondřej měl jízdu, jak říkají mladí, vymakanou. Perfektně s jistotou najížděl zatáčky a ekonomicky mistrně sjížděl svah. No prostě paráda.

A vrátím se do Mnichovic. Do kraje malíře Josefa Lady, do kraje mezi Hrusicemi a Prahou. Obrazy zimy, kdy celý kraj i jeho rodné Hrusice jsou ponořeny do zářivě bílé sněhové přikrývky, vypovídají i o zimní krajině mého dětství a mládí. A také v Mnichovicích večer svítila do zasněžených ulic a uliček okénka domků a ponocný svým troubením ohlašoval v tichém obklopeném zasněženém městečku půlnoc. Onen zázrak zrodu jedinečného, neopakovatelného nového dne.

Vodník – Marie Vaňková

Na obloze svítí měsíc, pod ním tmavý les. U lesa tam stojí domek, kdopak to tam přebývá?

Vypadá to, že je prázdný, z komína se nekouří.

Jen u blízkého rybníka, na vrbě, tam sedí vodník, bafá z dýmky a kouř letí v dál. Z fráčku kape voda a dělá kola nedaleko hrnečků, které v kořenech vrby jsou ukryté.

Copak je tam, panečku?

Tam jsou skryté duše, právě z toho domečku.

Vodník je tam uložil, aby lidem posloužil.

Nebyli to hodní lidé, kteří tady bydleli. Svoje děti bili a pak je z domu vyhnali.

Vodník, který všechno z vrby viděl, už toho měl dost, a tak jednoho dne oba rodiče zatáhl k vodě a tam je utopil. Jejich duše do hrnečků dal a pozoroval domek dál.

Dlouho tam byl klid, z komína se nekouřilo, všude ticho bylo. Až jednoho dne, z komína šel dým.

Vodník na vrbě zpozorněl, bafl dvakrát z dýmky a šel se podívat, kdo tam zatopil. Opatrně přišel k domečku a podíval se dovnitř okýnkem, a koho tam uviděl, božíčku? Byli to dva hoši, pěkně urostlí a dvě panenky růžolící. Byli to synové těch, co kdysi utopil, a přivedli si domů ženy, aby tady všichni přebývali.

Všichni tu teď v lásce žili a děti se jim narodily. Rodiče je měli rádi a na své mládí vzpomínali, jak jejich rodiče byli na ně zlí a z domečku je vyhnali. Oni světem bloudili a až teď se domů vrátili. Teď v domečku byl slyšet smích a dětské štěbetání a plno lásky kolem.

Na vrbě seděl vodník a z dýmky bafal dál a radostně se usmíval, že to tak dobře dopadlo, a z fráčku kapala mu voda dál a dělala kola kolem hrnečků, které v kořenech vrby voda ukryvala.

Tváře – Josef Kubart

*Jak Masky na plese osoby tají,
tak tváře pod nimi role jen hrají.*

*Když masky spadnou, tváře se zjeví,
co je to za herce člověk však neví.*

*Tajemství života skrývají tváře,
často tvář poctivce ukryje lháře.*

*Pokrčit obočí s vráskami na čele,
vyjádřit pochyby, možná i naděje.*

*Strach, hrůzu, nenávist, lásku i pokoru,
s pohledem upřeným k obloze nahoru.*

*Tak jako nálada, výraz se mění,
upřímnost v životě velmi se cení.*

*Pohlédnout do země, neb druhým do očí,
kdo jenom upřímnost tvé tváři zaručí?*

*V divadle života hrajem své role,
jednou jsem nahoře, podruhé dole.*

*Každý má ruletu vepsanou ve tváři,
kulička svědomí náš život utváří.*

*Někdo má charisma, dobře to tuší,
pod tváří svatého černou má duši.*

*Jeho tvář, chování, každého spletou,
na cestě k úspěchu každého smetou.*

*Na celém Světě bezpočet tváří,
nejsou jen zloději, lumpové, lháři.*

Drazí přátelé,
stojíme, sedíme, nebo ležíme na lůžku a přemýšlíme, jaký asi bude tento rok. Rok, který začíná, jak ho asi prožijeme, co přinese do toho našeho pozemského života. Odborníci dělají hospodářské a politické výhledy, co nás čeká. Nás asi nejvíc zajímá naše zdraví, klid a pohoda v našem nitru, dobro a láska kolem nás, milé mezilidské vztahy, prostředí, ve kterém se dobře žije. Ale to je úkol i pro nás, abychom, každý podle svých možností, tak trochu se zapojili do procesu, který se děje kolem nás. Nejhorší by bylo, kdybychom byli pasivní, kdybychom rezignovali na pozitivní podněty, na život. A k tomu kvalitnímu životu nám pomáhá víra, křesťanství, Ježíš Kristus, který nás miluje a chce jen a jen naše dobro. Mnozí křesťané to pochopili, že Ježíš Kristus je Moudrost Boží, která přišla mezi lidi. Podle toho žijí ten svůj pozemský život, jsou napojeni na Ježíše Krista, skrze modlitbu, skrze bohoslužbu, skrze své dobré a milé skutky, skrze klidné a vstřícné vztahy s druhými lidmi. Ale jsou často mezi námi lidé, kteří jsou křesťany, můžeme říci, jen na papíře. Je to nesmírná škoda. Ježíš chce, aby se vrátili do společenství dobra a lásky. Ale jsou mezi námi i slušní, hodní lidé, kteří Krista neznají, přesto dělají dobré a užitečné činnosti pro druhé lidi, ale i je zve Ježíš do své blízkosti, mezi křesťany. Bůh dal člověku svobodu rozhodování pro dobré nebo zlé jednání - a tu svobodu Bůh člověku nikdy nevezme, i když ji člověk zneužívá, i když jedná špatně. To je také odpověď na všechny ty otázky: „Proč Bůh nezabrání válkám, zlu, co lidé páchají?“ Protože to by Bůh musel vzít člověku svobodu rozhodování pro dobro nebo zlo, kterou mu dal. A to Bůh neudělá. Bůh přesto pomáhá - skrze lidi. Skrze lidi, kteří Boží Slovo přijmou, kteří jednají jako Boží děti, jako křesťané. Bůh chce svět zachránit, ale potřebuje k tomu tebe, mne, lidi, kteří se nechají vést Duchem Božím. Důležitou otázku si můžeme položit: Kdo patří k lidu

Božímu: Nerozhoduje o tom rasa, původ, národnost, ani hříšná minulost, ale jen a jediné víra, důvěra v Boha. Začátkem roku slavíme také svátek, který má dvě jména: Zjevení Páně a Svatých tří králů: První jméno jedná o tom, co dělá Bůh, druhé, co dělá člověk. Bůh vyslal svou energii, své světlo, svou hvězdu - a ti mudrci světlo přijali, vydali se na cestu. Ta událost má mimořádnou dramatickост. Čtyři králové se tu střetávají - tři opustili společně své království a vydali se dychtivě za hvězdou nových poznatků, ten čtvrtý král Herodes, ten nestojí o žádné nové poznatky - ten má jen jedinou starost; jak si udržet svou královskou moc, své panování nad lidmi. Zatímco králové z východu padají na kolena před Dítětem poslaným Bohem a vracejí se domů raději jinou cestou, král Herodes a jeho dvořani usilují ze všech sil, aby vše zůstalo při starém - i za cenu násilí a vražd. Co znamená tato událost pro nás? Někteří lidé vynaložili mnoho úsilí na historické zkoumání, z kterých zemí ti tři králové přišli, co za mudrce to byli, ale o tom není podstata tohoto vyprávění. Podstatná otázka pro každého z nás osobně zní: za jakou životní hvězdou jdu já? Před kým (nebo před čím) padám na kolena já, kdo je mou největší autoritou. Bible, evangelia nám představují tu skvělou hvězdu našeho života, Ježíše Krista. Ať tedy v letošním roce dokážeme ve všech situacích, na všech rozcestích života, orientovat se podle hvězdy víry, podle Ježíše Krista a jeho evangelia.

Váš jáhen Pavel Urban

*„Milí čtenáři,
v naší kapli jsme nedávno vytvořili pietní místo, které slouží k vzpomínce na obyvatele, již nás opustili. Toto místo nabízí klidné prostředí pro osobní zastavení a zamyšlení.
Na pietním místě je umístěna vzpomínková kniha, do které může každý z našich klientů, zaměstnanců a návštěvníků zapsat své osobní vzkazy těm, kteří nás opustili. Tato kniha se stává jakýmsi společným památníkem, kde se setkávají slova úcty, vděku a lásky.
Svou vzpomínku můžete vyjádřit také rozsvícením svíčky, které jsou v kapli k tomuto účelu přichystány. Svíčky jsou z bezpečnostních důvodů elektrické. Děkuje.“*

Rozloučili jsme se:

Blažková Marie, Hejduková Hana, Horák Emil, Ing., Kochová Jaroslava, Kopová Jana, Machová Emilie, Pokorná Zdeňka, Pudilová Miroslava, Ing., Punčoch Zdeněk, Reitrová Jiřina, RNDr., Šimková Ludmila, Mgr., Škapcová Jana, Šrámková Marie.

1. V TEXTU SE OBJEVUJÍ SLOVA, KTERÁ JSOU CHYBNĚ NAPSÁNA, MAJÍ PŘEHOZENÁ PÍSMENA. NAJDĚTE JE A OPRAVTE.

Když se to noradilo, bylo to jenom takové béli nci, do hsrtil se to vešlo; ale anžto to mělo pár černých ušesik a vzadu osácek, uznali jsme, že to je psikso, a protože jsme si přáli mít psí hokčičlu, dali jsme tomu jnémo Dášeňka. Dokud to bylo bílé nic, bylo to spelé, bez očí, a co se nožiček týče, inu, mělo to dva páry čehiso, čemu se při dorbé vůli mohlo říkat nočičky. Ale protože tu ta dobrá vůle byla, byly tu i nožičky, tžebaře ještě za nmoho nestály; kdepak, stát se na nich nadelo, takové byly vrakté a slaboučké, a s chůzí to byla, hokenlu, teprve potíř.

2. VYPOČÍTEJTE NÁSLEDUJÍCÍ PŘÍKLADY.

$$\begin{array}{r} 411 \quad 538 \quad 918 \quad 263 \quad 479 \\ + 593 \quad - 523 \quad - 871 \quad + 514 \quad + 839 \end{array}$$

3. DOPLŇTE VYNECHANÁ PÍSMENA A ZÍSKEJTE TAK NÁZVY DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ.

AU _ O _ OB _ L
_ OT _ R _ A
V _ _ K
TR _ J _ _ T
_ ET _ _ _ O
_ R _ U _ NÍK

K _ L _ _ _ Ž _ A
T _ A _ V _ J
AU _ O _ _ S
P _ _ CH _ T _ _ CE
TR _ K _ _ R
K _ _ _

4. SPOJTE SPRÁVNĚ NÁZVY ČESKÝCH MĚST.

1. RYCHNOV	a) HORA
2. ČESKÝ	b) BOLESLAV
3. MLADÁ	c) KRUMLOV
4. ČESKÉ	d) MEZIŘÍČÍ
5. HRADEC	e) BOLESLAV
6. STARÁ	f) MÝTO
7. MNICHOVO	g) NAD KNĚŽNOU
8. KUTNÁ	h) TŘEBOVÁ
9. VALAŠSKÉ	ch) HRADIŠTĚ
10. VYSOKÉ	i) BUDĚJOVICE
11. ČESKÁ	j) KRÁLOVÉ

5. VYMYSLETE SLOVA, KTERÁ ZAČÍNÁJÍ NA KONKRÉTNÍ PÍSMENO A PODLE ČÍSLICE POČET PÍSMEN.

Př. N, 4 – noha, nárt, nebe...

· O, 4 –

· V, 5 –

· P, 6 –

6. UHÁDNETE NÁSLEDUJÍCÍ HÁDANKY?

- Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí.
- Žádné oči, žádná pusa, žádný nos, uši dvě a z pod klobouku se mu kouří.

Nutriční poradna

Proč a jak namáčet ořechy? Dostanete z nich lepší chuť i více zdravích prospěšných látek

Ořechy a semínka představují chutné křupavé zobání, které také patří do zdravého vyváženého jídelníčku. Hlavní předností ořechů je obsah zdravých tuků, které prospívají srdci i cévám, a dalších užitečných látek, jako jsou bílkoviny, vláknina, antioxidanty, vitaminy i minerály. Chcete-li si ořechy ještě „vylepšit“, a to jak chuťově, tak nutričně, dopřejte jim lázeň! Hrst ořechů denně si podle doporučení nutričních specialistů může dopřát každý (pokud tedy nemá na ořechy alergii). Průzkumy dokazují, že konzumace ořechů má řadu zdravotních benefitů. Ořechy jsou zdrojem zdravých tuků, jako jsou nenasycené mastné kyseliny, a to včetně kyseliny linolové, která v nervové soustavě plní důležitou funkci - pomáhá snižovat hladinu LDL cholesterolu. Zároveň obsahují vlákninu i bílkoviny, proto je ráda využívat v různých typech dietních jídelníčků.

Tak proč je tedy ještě máčet, když jsou už takto téměř zázračné? Namáčení ořechů má řadu přínosů. Ořechy obsahují kyselinu fytovou, která brání jejich naklíčování, dokud nejsou ve vyhovujícím prostředí. Její zápornou schopností ale je, že se váže na minerální látky v organismu, a ořechy jsou tak hůře stravitelné. Pro lepší představu, na 100 g mandlí připadá přibližná koncentrace kyseliny fytové okolo 1400 mg, u rýže je to jen okolo 367 mg. Co se týče využitelnosti obsažených minerálních látek, například zinku, klesá jejich absorpce o zhruba 18 % při přítomnosti již 2 mg kyseliny fytové, při koncentraci 250 mg je tomu již 64 %. Z dostupných výzkumů vyplynulo, že namáčení ořechů po dobu 18 hodin vede ke snížení kyseliny fytové až o 50 %. A nejde jen o vitaminy a prospěšné látky, namáčení také prospěje chuti! Máčením jsou ořechy jemnější a zbaví se i případné hořkosti.

Jak namáčet ořechy

Základem pro namáčení je vybírat ořechy přírodní, nepražené, nesolené či jinak ochucené. Namáčet je lze se slupkou i bez. Ideální volbou jsou ořechy v bio kvalitě. Ořechy s označením BIO jsou produktem ekologického zemědělství a vyznačují se vysokou kvalitou. Základem bio produkce je zdravá půda, o kterou je pečováno pouze organickým hnojením bez použití pesticidů a jiných průmyslových hnojiv. Ořechy zalijte vodou a nechte je máčet při pokojové teplotě. Do vody můžete přidat špetku soli, kdy slaná voda celý chemický proces v ořeších ještě podpoří. Ořechy namáčejte alespoň přes noc, ale jinak se uvádí různá doporučená doba dle jednotlivých druhů. Můžete se řídit jednoduchým pravidlem: čím je ořech tvrdší, tím delší dobu potřebuje. Druhý den je jen propláchněte pod tekoucí vodou a můžete je ihned konzumovat, použít do receptů či je usušit pro uskladnění.

JAK DLOUHO NAMÁČET OŘECHY

Záleží na tvrdosti a velikosti ořechů, řídit se však můžete snadným přehledem:

Druh	Čas
Kešu	2-4 hodiny
Makadamové	2 hodiny
Mandle	8-12 hodin
Para	3 hodiny
Pistácie	8 hodin
Vlašské	4 hodiny

Jak skladovat namočené ořechy

Pokud byste vlhké ořechy nespotřebovali a neusušili, velmi rychle by zplsnivěly. K sušení skvěle poslouží sušička nebo postačí plech v troubě na teplotu cca 40 °C. Takto upravené ořechy se doporučuje skladovat v uzavřené nádobě v lednici, a to po dobu maximálně 3 týdnů. Preferujete-li oříšky křupavé, můžete si je kdykoliv krátce opražit nasucho na pánvi. Krátkým opražením získají ještě výraznější aroma a budou křupavé i voňavé.

Ignát Herrmann

Hrací strojky, snad již vyhynulý výrobek průmyslový

S představou dávných, starých Vánoc a celého jejich období spojuje se mi vzpomínka na výrobky, bez nichž se jednak tehdejší štedrovečerní nadílky, jednak rodinné zábavy sváteční neobešly. Byly to mechanické hudební stroje a karty. Dva předměty nesmírně rozdílné, oba pro zábavu a po obou byla veliká poptávka.

Nevím, kdy byly vynalezeny hrací strojky, ale jejich minulost je nepochybně dlouhá. Sám jsem je poznal již v dětství u nás na venkově, v domácnosti jistě zámožné rodiny. V parádním pokoji visel na stěně obraz. Byla to krajina s větrným mlýnem. Ramena tohoto mlýna byla sice taky malována, ale zvlášť na obraz přidělána, což jsem arci na první pohled nepoznal. Ale když domácí paní zatáhla za provázek po straně rámu, tu se za obrazem ozvala tenoučká, jako drátěná hudba, nějaký zádumčivý nápev, nejspíše valčík, a zároveň se počala ramena větrníku otáčet. Když stroječek dohrál, zastavila se.

Díval jsem se na oživlý větrník jak na zázrak, naslouchal jsem hudbě všecek u vytržení. Dětská mysl nemohla to kouzlo pochopit. Později v Praze jsem se seznámil s těmito strojkami zblízka, a zvlášť v dobu, kdy jsem je taky sám prodával. Bývaly ozdobou mnoha domácností a nebylo skoro předmětu, do kterého by se nebyly daly zasadit. Zhusta to bývaly obrazy, buď s mlýnem větrníkem, nebo na vodě, někdy taky starým hradem „Malba“ ovšem bývala zcela řemeslná, hudlařská, poněvadž hlavní věcí tu byla ta hudební mechanika. Bývaly taky hodiny s hracím strojem, a najdete je ve starých domácnostech podnes. Byly však i šňupácké tabatěrky s muzikou, hliněné nádoby na kuřlavý tabák, ozdobné krabice na doutníky, ženské „šatule“ na šicí náčiní a na šperky, kteréž spustily hudbu, když se víko zdvihlo. Také majolikové džbánky na pivo mívaly pode dnem hrací strojek, ba i pivní sklenice, staré holby, a taky lampy „moderátorky“. Slovem, sotva si můžete pomyslet předmět jen poněkud objemnější, do jehož dutiny, nohy čili postamentu by se nebyl mohl ukrýt hrací stroj. Sedli jste někde na židli – a židle začala hrát. Otevřeli u známých album s podobiznami – z alba se ozvala hudba. Ano, na počátku let sedmdesátých se vyprávělo o jistém žertovném hraběti, že má ve svém paláci zcela soukromé sedadlo, pro vlastní toliko potřebu, na které když usedne, spustí mu slavnou císařskou hymnu.

(Mnohem později, teprve před nějakými pětadvaceti lety, setkal jsem se s něčím podobným u jistého pražského, všelikých šprýmů milovného obchodníka. Měl ve svém krámě nalíčené sedadlo na pérách, na něž pobízel každého, kdo k němu poprvé zavítal. Přišla jednoho dne taky jeptiška pro nějaký milodárek na chudé nebo nemocné.

Sahaje po její sběrací knize, aby se zapsal, obchodník pobídl přívětivě návštěvu: „Račte se posadit, velebná sestro.“ Sestra vši vahou těla usedla, ale div se leknutím neskácela. Pod sedadlem se ozvalo strašlivé zabučení „sirény“, která byla pod ocelovými péry upevněna.)

Největší množství řečených strojků hudebních a zvlášť nejdrobnějších, asi sedm nebo osm centimetrů zděli a čtyři nebo pět zšíří, pocházelo ze Švýcar, tuším z Bernu. V léta šedesátá i sedmdesátá objevovaly se rok co rok ve všech českých kalendářích inserty tamní továrny Hellerovy, doporučující hrací stroje s dvěma až dvanácti, se čtyřmi až osmačtyřiceti (!) kousky, a nemají prý takové strojky chybět „v žádném saloně, u žádného lůžka nemocných“ atd. Nejobvyklejší – poněvadž nejlevnější – bývaly strojky maličké, dvoukusové, ale taky nejchutnější; brzy se polámaly a pražskými mechaniky byly nerady přijímány do správk.

Snad je vůbec pravlastí těchto strojů Švýcarsko, země proslulých mechaniků (o jistém starém kuse mistrné mechaniky zmíním se jindy), země kapesních hodinek aj. Ale v dobu, kdy tyto krásné hudební hračky byly tak obecně oblíbeny, vynikali také v Praze dva mistři, jejichž výrobky byly odborníky ceněny nad švýcarské. To byl Gustav Řebíček někde na Betlémském náměstí (původní firma prý zněla Řebíček & Willenbacher), a M. Alois Malý v Jilské ulici za dominikánským kostelem. Závod Řebíčkův byl větší, zaměstnával více pomocníků, nazýval se tuším továrnou a sotva mohl stačit tehdejšími objednávkám. Zevrubněji jsem poznal dílnu pana Malého, kam jsem častěji docházel, ježto moji šéfové si oblíbili jeho výrobky. Byl to již starý pán s mohutnými okuláry na nose a pracoval toliko se svým synem, kterému tehdy nechybělo mnoho do třicítky. Otec byl vážného, skoro učeneckého vzezření, jakým se vyznačovali staří mechanikové. Syn jeho byl mnohem pohyblivější, jako ze samých nervů spletený. Oba pracovali v přízemní dílně, jejíž jediné okno vedlo na malý, mrtvý dvoreček – a v této dílně bylo třeba ticha, kterého ani myš svými tlapkami nesměla porušit. Sedával jsem tam někdy dlouhé chvíle, třeba celé hodiny, čekaje na dohotovení nebo opravu nějakého kusu, a dychtivě jsem přihlížel práci obou mužů. Tu jsem vídal všeliké součástky, z nichž se hrací strojky skládaly. Nejdůležitější z nich byly vyleštěné mosazné válečky, jako vyšpikované tenounkými a kratoučkými jehlami ocelovými, a rovněž ocelové „klaviatury“, podobné hřebenu, jehož nožičky, od nejkratší po nejdelší šikmo prořezané, znamenaly vysoké a hluboké tóny. V hotovém strojkovi ležel hřeben pevně na kovové podložce

kdežto zoubkovaný váleček, poháněný pérem, se pod hřebenem otáčel, zdvíhal jehličkami nožky hřebene, a chvění těchto ocelových nožek vyluzovalo příslušné tóny. „Hrál“ tedy váleček, a jeho jehličky znamenaly „noty“. K rozměření těchto not na válečku, ke správnému jejich postavení bylo třeba dokonalého vzdělání hudebního, a tuto instrumentaci prý pro Gustava Řebíčka konával starý Stoll, člen sboru Stavovského divadla pražského, otec znamenitého tenoristy vídeňské opery Stolla. Tak mi vypravuje dávný přítel Ferdinand Schläger. Snad i panu Malému starý Stoll takové instrumentace dodával. Ale k přenesení not z papíru na mosazný válec, ke správnému zaražení jehliček bylo třeba stejně úzkostlivé přesnosti, a když mladý Malý tuto práci konal, ani nedýchal, oči jeho z jamek téměř vylézaly, ústa sykala. Basové nožičky ocelového hřebene byly na zesílení zvuku podlity olovem. Čím hlubší měl být tón, tím tlustší byla spodní vrstva olova. Správného zvuku bylo dosahováno ujímáním olověné vrstvy. K tomu bylo třeba veliké bedlivosti a vycvičeného sluchu hudebního. Tu když se mladý Malý chopil hřebene a jemného pilníku a počal olověnou patku upilovávat, zdálo se, že jest ovládán jen dvěma smysly: hmatem a sluchem. Odpilovával nezměřitelné, přímo drobnohledné vrstvy olova, zkoušel na válci, zas odpilovával, a při této práci chvěla se jeho tvář nervózně a zjemněle prsty jako by soukaly pavučinu. V takové chvíli se mi zdálo, jako by z jeho zraků sršelo cosi elektrického, a tu jsem si netroufal ani dýchat. Tato výroba hracích strojů, jak jsem ji v dílně Malého vídal, připadala mi jako nějaký výkon kouzelnický. Ani Řebíček, ani Malý se neobírali hotovením drobných stroječků, příliš nepatrných a vratkých. Jejich strojky byly mnohem větší nežli malé švýcarské, zpravidla dvoukusové, a spolehlivé, solidní konstrukce. S podzimkem začínaly hojnější objednávky na ně, ježto tehdy předměty jimi opatřené náležely k nejhledanějším a nejmilejším dárkům vánočním. Vkládaly se do velikých alb na podobizny, do kuřáckých stolků, do ženských „necessairů“ na šití atd. A takový dvoukusový stroj, výtvar mnohadenní práce, potěšení starých i mládeže, dobrý společník pro osamělé duše, v nemoci skutečně obveselující, stál všeho všudy asi čtrnáct nebo patnáct zlatých. Na tehdejší dobu byl to arci značný peníz. Ale co by stál dnes?

V závodě bratří Tučků měli jsme takových strojů vždy několik na skladě, zatím jen v bílých skřínkách dřevěných, než byly vpraveny do nějakého výrobku ozdobnického. Do velikého alba, do necessairu pro dámy, do krabice na doutníky – jak si který zákazník přál. Některé hudební kusy, zvláště oblíbené, bývaly u Malého objednávány po druhé, po třetí. Častěji býval kupujícími požadován Maxmiliánův smuteční pochod, skladba velmi lkavá, a snad právě proto oblíbená. Tehdy, na počátku let sedmdesátých, byla ještě v čerstvé paměti dobrodružná výprava mladšího bratra Františka Josefa do Mexika, i jeho poprava v Queretaru. O Maxmiliánovi se tehdy vyprávělo, že byl mnohem nadanější a schopnější než jeho bratr František Josef, a proto prý ho císař neměl příliš rád.

Pro Maxmiliánův pohřeb složen byl zvláštní smuteční pochod, jenž pak byl často veřejně hráván kapelami vojenskými a dostal se arci taky do kolovrátků a konečně i do hracích strojů.

Myslím, že výroba těchto strojů u nás nadobro zanikla. Krásné tovary vyráběli Řebíček i Malý, mnoho radostí připravili rodinám a zejména mládeži, ale sami se nedopracovali žádného blahobytu, zvláště však ne starý Malý se svým synem. Otec Malý dávno odešel, jeho syn pak už jen živořil, až prý po všelikém bytování v odlehlých ulicích pražských dokonal svou pouť kdesi v Břetislavově ulici na Malé Straně. Na sklonku života svého, nemaje už zákazníků, vyráběl pracně hudební své strojky jen pro – zastavárnu. Tam je nosil, s nepatrnými půjčkami na ně odcházel, a poněvadž zastavené strojky vypláceti nemohl – aspoň ne všechny – po čase mu propadaly. Ale také pan Gustav Řebíček, jež jsem před padesáti lety znal jako muže velmi elegantního, vždy jen s cylindrem na hlavě, dožil prý v poměrech velmi tísnivých.

Jako pominula doba starých, pestrých „štamblatů“ se zlatou ořízkou a s tklivými výlevy přátelství a lásky, jako pominula doba nesmělých, utajovaných dostaveníček, kdy zdráhavá nebo lstivě ukradená hubička byla vrcholem blaha a ve vzpomínce nejvyšší rozkoší milostnou – tak minula i doba tenoučké té, jako drátěné hudby, hudby liliputánské a jako z pohádky. Pozdější doba vymyslíla hřmotné, někdy až dravě kvikavé aristony, řinčivé manopany, orchestriony, a jak se všechny ty vynálezy jmenovaly, až pak ještě později kdekoho posedl fonograf, na zoufalství všech, kdož milují trochu ticha. A konečně, v době nejnovější, oblažila nás Amerika půvabným hudebním vynálezem. Vlastně to není žádná novinka, naši lidé „zpěváčkové“ měli dávno cosi podobného, taky už někdy před padesáti lety a snad ještě dříve. Byla to měchová harmonika, turecký buben, činely, trubka, zvonečky, a všechno to ovládal jediný muž, který hrál rukama, nohama, koleny, lokty, hlavou i hubou. Bylo to jakž takž snesitelné a jmenovalo se to „šlágrverk“ – českého názvu nebylo. Amerika to „zdokonalila“. Krom všech uvedených nástrojů mlátí se při tom taky na duté bedničky, řehtá řehtačkou, hvízdá se na sirénu, ba střílí se i slepými patronami z revolverů. Všechnen tento divošský aparát se stal atrakcí nejnovějších „zábavních“ místností, tak zvaných barů, a jmenuje se jazz-band (džezbend). A zlatá mládež při zvucích tohoto hudebního barbarství rozkoší prý jen třeští.

Šatule - krabice, kazeta.

Štamblat - pamětní list, list do památníku.

Ariston - jazýčkový hrací nástroj podobný kolovrátku.

Manopan - starý hrací stroj jazýčkový na kliku, podobný aristonu či kolovrátku.

Fonograf - přístroj zapisující a reprodukcující zvuky (z válečků nebo desek).

Znění tohoto textu vychází z díla Ignáta Herrmanna Před padesáti lety: drobné vzpomínky z minulosti, díl 2. kap.30, nakladatelství Topič, 1925. Vydala Městská knihovna v Praze.

Adventní přípravy a výroba dekorací na odd. A2.

VÝSLEDKY KLUB EINSTEIN

VÝSLEDKY:

1. narodilo, bílé, nic, hrsti, ušisek, ocásek, psisko, holčičku, jméno, slepé, čehosi, dobré, nožičky, třebaže, mnoho, nedalo, vratké, holenku.
2. 1004, 15, 47, 777, 1318
3. Automobil, motorka, vlak, trajekt, letadlo, vrtulník, koloběžka, tramvaj, autobus, plachetnice, traktor, kolo.
4. 1g, 2c, 3e, 4i, 5j, 6b, 7ch, 8a, 9d, 10f, 11h.
5. Př. okno, otok..; vážka, vidle..; potopa, paruka..
6. Oči, hrnec.

Mikuláš – Návštěva Mikuláše v našem domově.

Jarmark a sbor – Proběhl každoroční jarmark spojený s vystoupením sboru DOREMY.

Krása Quartet – Koncert při svíčkách v podání Krása Quarteta.

Adventní dílna – Výroba věnců a svícnů, které si pro nás připravila paní Marta Veselá.

Futuremi – Dívčí sbor Futuremi ze SŠ Futurum nám nabídl výběr jak klasických, tak vánočních písní.

Koncert – Hobojový koncert zazněl při rozsvěcení vánočního stromu.

Zdobení – Zdobení společných prostor domova s pomocí dobrovolníků.

28. ledna 1900 byl založen Klub za starou Prahu. Toto nepolitické občanské sdružení se od svého vzniku věnuje nepřetržitě ochraně památek v Praze. Klub sleduje proměny města, vyjadřuje se k přestavbám či novostavbám v Praze a v případě ohrožení památek nebo historické tváře města činí vše pro jejich záchranu. Sleduje zejména případy, kdy jsou stavebními zásahy hrubě ohrožovány památky nebo městské panoráma a sleduje kauzy, kdy se investor snaží prosadit svůj záměr, který je v rozporu s odbornými památkovými posudky. V této činnosti mu pomáhá vysoká odbornost jeho členů. Klub vydává dvakrát ročně věstník Za starou Prahu. Každoročně udílí cenu za novou stavbu v historickém prostředí. K hlavním představitelům klubu patřili například architekti Pavel Janák, Rudolf Kříženecký, Antonín Engel, Josef Chochol, Eduard Hnilička a významní historici. S klubem byli spojeni i malíři Karel Klusáček, Jan Konůpek, Zdenka Braunerová nebo Jan Zrzavý, který byl krátce i klubovním sekretářem. V čele stojí Domácí rada, složená převážně z historiků umění, architektů a urbanistů, například Josef Štulc a Jan Bárta. Předsedou je od června 2021 Richard Biegel, místopředsedové jsou Rostislav Švácha a Kateřina Bečková.

8. ledna 1920 byla založena Církev československá husitská. Do roku 1971 pouze Církev československá je česká národní církev, působící v České a Slovenské republice. Po vzniku ČSR v roce 1918 převládl odmítavý postoj ke katolické církvi jako nástroji habsburské moci („prýč od Vídně a od Říma“). Na 8. ledna 1920 byl do Národního domu na Smíchově svolán sněm, na kterém byla oficiálně vyhlášena nová „národně pojatá“ Církev československá. Vznik církve byl vyhlášen svoláním „Národu československého“, které její ustavující sněm schválil 10. ledna 1920. Státem byla Československá církev uznána 15. září téhož roku. V současnosti se k ní hlásí v ČR asi 23 tisíc věřících, na Slovensku necelé 2 tisíce. Církev československá husitská za zdroje své nauky označuje snahu o návrat k prvotní církvi či k pravému jádru křesťanství. Podobně jako Českobratrská církev evangelická se považuje za pokračovatelku učení mistra Jana Husa a husitství, které je zde pokládáno za specificky českou formu křesťanství.

27.1.1945 osvobodila Rudá armáda vyhlazovací koncentrační tábor v Osvětimi. V komplexu osvětimských táborů zemřelo nejméně 1,1 milionu lidí (960 tisíc židů, 70-75 tisíc Poláků, 21 tisíc Romů, 15 tisíc sovětských válečných zajatců, 50 000

československých občanů, desítky tisíc příslušníků dalších národností - Němců, Rakušanů, Rusů, Ukrajinců, Bělorusů, Francouzů, Jugoslávů...). Neoficiální odhady mluví o ještě větším počtu obětí. Bývalý velitel osvětimského tábora Rudolf Höss při Norimberských procesech uvedl, že v osvětimských táborech (kam spadaly tři hlavní tábory poblíž Osvětimi a asi čtyřicetka menších) zemřely více než tři miliony lidí. Rudolf Höss byl odsouzen a pověšen v dubnu 1947, a to symbolicky naproti krematoriu v táboře Osvětim I. Většina bývalých osvětimských vězňů, kterých se tu vystřídal a válku přežilo skoro sedm tisíc, však potrestána nikdy nebyla. Den osvobození Osvětimi se připomíná jako Den památek obětí holokaustu.

V roce 1960 vyšla kniha pohádek Jana Wericha Fimfárum. Jsou to pohádky či vyprávění původní, ale také nově převyprávěné staré pohádky, české (Královna Koloběžka První, František Nebojsa), ruské (O rybáři a jeho ženě), anglické (Moře, strýčku, proč je slané?) či arabské (O třech hrbáčích z Damašku). Často se vysmívají nešvarům jako lakota a chamtivost (Moře, strýčku, proč je slané?, Tři veteráni, Lakomá Barka), lenost (Líná pohádka), nevěra (Fimfárum), které jsou groteskně přehnané. Podobně jako v pohádkách bratří Čapků se také u Wericha střetávají tradiční pohádkové motivy - nadpřirozené bytosti (čert, vodník, skřítky), králové a princezny nebo symbolika čísla tři s reáliemi moderního světa (automobily, koloběžka, telefon, protialkoholní léčebna). I záporné postavy mají sympatické vlastnosti (čert se smyslem pro humor z pohádky Až opadá listí z dubu, obři z pohádek Jak na Šumavě obři vyhynuli a Paleček jsou spíše neohrabaní a fyzicky hrubí než zlí). Velký význam hraje slovní humor a mistrovské ovládání jazyka (Chlap, děd, vnuk, pes a hrob). Knihu ilustroval Jiří Trnka. Většina pohádek byla filmově zpracována. Některé samostatně jako např. Koloběžka první (1984) nebo Tři veteráni (1983), jiné v rámci celovečerních animovaných filmů nazvaných podle knihy Fimfárum Jana Wericha (2002), Fimfárum 2 (2006) a Fimfárum - Do třetice všeho dobrého (2011).

2.1.1965 zahájila Československá televize vysílání pořadu Večerníček. První pohádkou byl černobílý snímek režiséra Ludvíka Ráží Kluk a kometa, v němž všechny postavy hrála Štěpánka Haničincová, kometu namluvila Jiřina

Jiřina Bohdalová. Pohádky na dobrou noc se vysílaly již od roku 1963, slavné byly např. grotesky o robotu Emilovi. Večerníček se od roku 1965 vysílal jen v neděli, po dvou letech už i v úterý a ve čtvrtek, od roku 1970 i v pátek, každodenní vysílání se datuje rokem 1973. To už byl Večerníček barevný. K nejznámějším Večerníčkům patří O krtkovi, O loupežníku Rumcajsovi, Pohádky z mechu a kapradí, O makové panence, Krkonošské pohádky, Maxipes Fík, Pat a Mat, Bob a Bobek či Mach a Šebestová. Ze zahraničních večerníčků to byly mj. Pes Filipes, Jen počkej zajíci nebo příběhy Bolka a Lolka. Animovaná znělka večerníčku je původní z roku 1965 a je nejstarší televizní znělkou v České republice. Jejím autorem je výtvarník Radek Pilař, režisérem Václav Bedřich a hudbu zkomponoval Ladislav Simon.

1.1.1990 prezident Václav Havel vyhlásil všeobecnou amnestii, nejrozsáhlejší amnestii od konce války. Za udělení mimořádně velkorysého pardonu sklidil prezident vlnu kritiky a i po mnoha letech mu byl často vytýkán. První polistopadová amnestie se týkala vězňů odsouzených k trestům odnětí svobody do dvou let, v případě neúmyslných trestných činů tří let. U vyšších trestů byl odsouzeným pobyt za mřížemi zkrácen o třetinu až polovinu. Dále bylo zastaveno stíhání osob, jimž hrozily maximálně tři roky vězení. Amnestie se však nevztahovala na pachatele vražd, znásilnění, loupeží a některých dalších trestných činů. Netýkala se ani vězňů odsouzených jako zvlášť nebezpeční recidivisté. V celém Československu bylo propuštěno cca 23 000 osob, a to včetně propuštěných z vazby. Rozsáhlý pardon vyvolal u veřejnosti obavu ze zvýšení kriminality. Podle šetření Institutu pro kriminologii a sociální prevenci se však sice kriminalita zvýšila, ale amnestovaní se na tom podíleli pouze z cca 8%. Během let strávených na Pražském hradě vyhlásil Václav Havel ještě další dvě amnestie, vždy po zvolení do funkce. V roce 1993 amnestoval hlavně nedbalostní trestné činy. Z věznic tehdy bylo propuštěno asi 130 lidí. O pět let později rozhodl o omilostnění osob, jež byly poprvé trestně stíhány nebo byly prvně odsouzeny za méně závažné trestné činy. Věznice díky tomu opustilo 955 obviněných a odsouzených.

22.1.2015 vyhrála na MS v akrobatickém lyžování a snowboardingu v Rakousku Ester Ledecká zlato. V paralelním slalomu zajela skvěle už kvalifikaci, v níž byla druhá. Pak zvládla čtvrtfinále, semifinále a v exhibičním tempu i finále. Dcera zpěváka Janka Ledeckého a vnučka hokejisty Jana Klapáče, mistra světa z roku 1972, si

hokejisty Jana Klapáče, mistra světa z roku 1972, si tak připsala tehdy svůj největší úspěch. V devatenácti letech se stala se první českou světovou šampionkou v paralelním slalomu. Dnes je Ester Ledecká světovou šampionkou a mistryní světa ve snowboardingu i v alpském lyžování. Opakovaně vyhrála anketu Král bílé stopy, v roce 2018 a 2022 se stala českým Sportovcem roku, je držitelkou medaile Za zásluhy I. stupně a také Ceny Jiřího Gutha Jarkovského.

31.1.2020 vystoupilo Spojené království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie.

Brexit je novotvar, který vznikl spojením slov British a exit. Rozhodli o něm občané v referendu 23.6.2016, kdy 51,9% z nich bylo pro. Opačné stanovisko zvolilo ve Spojeném království 48,1 % hlasů. Složitá jednání na domácí scéně i s EU komplikovala otázka vzniku britsko-unijní hranice mezi Severním Irskem a Irskou republikou a riziko obnovení irského konfliktu. Neméně obtížná byla jednání britské vlády a obou komor parlamentu o návrzích na průběh brexitu ze strany EU. Velká Británie řeší pobrexítové problémy dosud. Počet zastánců brexitu v průzkumech postupně klesal. Tři roky po vystoupení se počet lidí, kteří brexit považují za úspěch, snížil na 9 procent, zatímco za nezdar brexit označilo 62 procent lidí. V důsledku brexitu opustilo Spojené království do června 2023 o 86 000 více občanů EU, než se přistěhovalo. Občané členských států EU pracující v sektorech zdravotní a sociální péče byli nahrazeni imigranty ze zemí Asie a Afriky. V roce 2023 se přistěhovalo do Spojeného království přibližně 250 000 imigrantů z Indie, 141 000 z Nigérie, 90 000 z Číny a 83 000 z Pákistánu. Před volbami v červenci 2024 obvinil předseda opoziční Labouristické strany Keir Starmer vládnoucí konzervativce a premiéra Rishiho Sunaka, že ztratili nad imigrací kontrolu. Brexit se nepovedl, přiznávají i jeho zastánci.

Zdroje: wikipedia, www.idnes.cz, Čtk - www.ceska-justice.cz/, www.stream.cz/, ct24.ceskatelivize.cz

INFORMACE Z DOMOVA

Další stravovací komise budou: 8. 1., 22. 1., 5. 2., 19. 2. a 5. 3. O schvalování nového jídelníčku budou členové stravovací komise předem informováni.

Schůzka
důvěrníků
s vedením
domova se uskuteční
ve středu 8. 1. 2025
od 10:00
v sále.

Multisenzorická místnost A0

Připomínáme, že na odd. A0 je k dispozici multisenzorická místnost, která slouží k relaxaci a setkávání klientů. Místnost je odemčená a můžete ji kdykoli navštívit.

PARKINSON PORADNA – Od září u nás probíhá poradna pro klienty a rodinné příslušníky s dotazy spojenými s Parkinsonovou nemocí, na které vám odpoví paní Anna Rezková, specializovaná sestra VFN. Každou první středu v měsíci od 16 do 18 hodin.

Zooterapie – V průběhu zimních měsíců probíhá jednou měsíčně individuální zooterapie na pokojích u ležících klientů.

VIRTUÁLNÍ VÝLETY PO KRÁSÁCH NAŠÍ VLASTI I SVĚTA

Do našich 3D brýlí jsme nahráli nový obsah, který je v češtině. Nechte se provést po Pompejích, Florencii, ale i Brně nebo Bratislavě. Neváhejte oslovit svého aktivizačního pracovníka. 3D brýle nejsou doporučeny pro klienty s kardiostimulátorem.

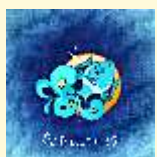

Leden

Kozoroh - 22. 12. – 20. 1.

Vaše přirozená zvědavost může být magnetem pro ty, kteří hledají někoho, kdo vidí svět zábavně a z různých úhlů.

Vodnář - 21. 1. – 20. 2.

Pokud jste v poslední době cítili napětí, leden přináší šanci otevřít důležitá témata. Nebojte se do toho zapojit rodinu.

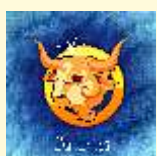
Ryby - 21. 2. – 20. 3.

Můžete se dostat do situace, kdy budete jednat s někým vlivným. Využijte příležitost k vyjednávání lepších podmínek.

Beran - 21. 3. – 20. 4.

Zaměřte svou pozornost na dlouhodobé plánování financí. Možná si uvědomíte, že některé výdaje nejsou nutné. Do toho!

Býk - 21. 4. – 21. 5.

Můžete být postaveni před rozhodnutí, které naruší klid. Budete muset vyřešit otázku, zda investovat do nové příležitosti.

Blíženci - 22. 5. – 21. 6.

Leden je ideální na to, abyste se otevřeli novým možnostem. Přirozená diplomacie a šarm přilákají někoho zajímavého.

HOROSKOPY

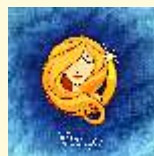
Rak - 22. 6. – 22. 7.

Dopřejte si lehkou stravu plnou čerstvé zeleniny a ovoce - právě vitaminy z přírodních zdrojů vám dodají energii.

Lev - 23. 7. – 22. 8.

Vaše dobrodružná povaha by mohla inspirovat ostatní k tomu, aby se zapojili do něčeho nového a vzrušujícího.

Panna - 23. 8. – 22. 9.

Leden je vhodný na posílení mezilidských vztahů, ať už skrze diskusi, nebo společně strávený čas při práci.

Váhy - 23. 9. – 23. 10.

Neváhejte v lednu zpomalit. Večer si dopřejte chvíli klidu, například při sledování oblíbeného filmu s blízkými. Super!

Štír - 24. 10. – 22. 11.

Prohlížení starých fotografií a vzpomínání na krásné chvíle je ideální lednovou aktivitou pro vás i vaše blízké.

Střelec - 23. 11. – 21. 12.

Hlídejte si svůj spánkový režim - hluboký a kvalitní spánek je nezbytný pro vaši regeneraci. V tom se zanedbáváte.

Zdroj: horoskopy.cz